

no być z urzędu umorzony w przypadku otwarcia w stosunku do tego samego dłużnika postępowania układowego, uregulowanego w rozdziale VII rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych.

(2) Dłużnikowi, objętemu postępowaniem sądowym wymienionem w ustępie poprzedzającym, służy prawo zgłoszenia wniosku o otwarcie postępowania układowego, uregulowanego w rozdziale VII rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, bez potrzeby uzyskania zgody władzy nadzorczej wyznaczonej w postępowaniu sądowym.

(3) Koszty umorzonego postępowania sądowego obciążają dłużnika; w postępowaniu układowym prowadzonym na podstawie rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych koszty te będą miały ten sam przywilej pierwszeństwa, co należności wymienione w art. 800 pkt. 1) k. p. c.

§ 4. Postępowanie układowe określone przepisami rozdziału VII rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych nie może być wszczęte, a wszczęte postępowanie ulega umorzeniu w przypadku prowadzenia co do tego samego dłużnika postępowania upadłościowego.

§ 5. (1) Wysokość odsetek ustawowych od długów rolniczych, podlegających przepisom rozdziału V rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, określa za czas do 31 października 1934 r. przepis art. 42 ust. (3) wymienionego rozporządzenia w brzmieniu nadanem mu przepisem art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o wysokości odsetek ustawowych,—za czas zaś od 1 listopada 1934 r. przepis art. 42 ust. (1) rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych.

(2) W stosunku do długów rolniczych, podlegających przepisom art. 49 rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, przepis art. 42 ust. (3) wymienionego rozporządzenia w brzmieniu nadanem mu art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o wysokości odsetek ustawowych określa wysokość odsetek ustawowych jedynie za czas do ewentualnego odmiennego uregulowania wysokości odsetek przez urząd rozjemczy.

§ 6. W sprawach, wszczętych przed urzędami rozjemczymi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych i niezakończonych prawomocnym orzeczeniem bądź urzędu rozjemczego, bądź — w trybie odwoławczym — orzeczeniem sądu okręgowego, należy stosować, zarówno w postępowaniu przed urzędami rozjemczymi jak i w postępowaniu sądowym, przepisy wyżej wymienionego rozporządzenia. Jeżeli, w myśl przepisów tego rozporządzenia, dotychczasowa właściwość sądu uległa zmianie, sąd winien z urzędu przekazać sprawę według właściwości.

§ 7. (1) Zakończenie orzeczeniem prawomocnym spraw, rozstrzygniętych na podstawie rozpo-

ządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw kredytowych małej własności rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 653) lub ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 253), nie pozbawia dłużnika możliwości wszczęcia postępowania przed urzędem rozjemczym na podstawie przepisów rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, jeżeli przepisy tego rozporządzenia dają nową podstawę prawną do żądania ulgi w spłacie długu rolniczego lub rozszerzenia ulgi, przyznanej w orzeczeniu wydanym na podstawie przepisów, które obowiązywały przed wejściem w życie rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych.

(2) Prawomocne orzeczenia urzędów rozjemczych, wydane przed wejściem w życie rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych w sprawach, które zostały wyłączone z podziałania tegoż rozporządzenia, zachowują moc i nie mogą z tego powodu być uchylone lub zmienione.

(3) Przepisy ustępów poprzedzających stosuje się odpowiednio do ugód zawartych przed urzędami rozjemczymi lub sądami w toku instancji odwoławczej od orzeczeń tychże urzędów.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj-Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

389.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 lipca 1936 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 31 stycznia 1935 r. w sprawie zwalniania od zamknięcia celnego niektórych składów celnych, przeznaczonych do przechowywania pewnego rodzaju towarów.

Na podstawie art. 62 ust. 7 i 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1935 r. w sprawie zwalniania od

zamknięcia celnego niektórych składów celnych, przeznaczonych do przechowywania pewnego rodzaju towarów (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 58) otrzymuje brzmienie następujące:

„Od zamknięcia celnego mogą być zwalniane poszczególne składy celne przeznaczone do przechowywania drewna, śledzi solonych, przywożonych w beczkach i półbeczkach, jaj, drobiu bitego i maśła”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

390.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 9 lipca 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Komunikacji w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 kwietnia 1936 r. o Funduszu Obrony Narodowej.

Na podstawie art. 4 i 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 kwietnia 1936 r. o Funduszu Obrony Narodowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 225) zarządza się co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 kwietnia 1936 r. o Funduszu Obrony Narodowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 225).

Do art. 1.

§ 2. Fundusz Obrony Narodowej stanowi część składową ogólnego majątku Skarbu Państwa, pozostającą w zarządzie Ministra Spraw Wojskowych.

Do art. 2.

§ 3. Na rzecz Funduszu Obrony Narodowej będą zaliczane wszystkie wpływy, określone w art. 2, oraz wszystkie dochody, uzyskane z administrowania tym Funduszem.

§ 4. (1) O zbędności nieruchomości dla potrzeb wojska i potrzebie przeznaczenia ich na sprzedaż, rozstrzyga Minister Spraw Wojskowych na podstawie dyrektyw, wydanych przez Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych.

(2) Na zasilenie Funduszu Obrony Narodowej będą użyte wpływy ze sprzedaży zbędnych nieruchomości, należących do gospodarki niezręczalowanej.

§ 5. (1) Wartość szacunkową nieruchomości ustalają Komisje Szacunkowe.

(2) Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, Komisje Szacunkowe składać się będą z przedstawicieli interesowanych ministerstw i Banku Gospodarstwa Krajowego. Komisje te będą pełniły swe czynności wedle zasad, obowiązujących w wojsku przy nabywaniu i zbywaniu nieruchomości, stanowiących własność Państwa, a pozostających w zarządzie władz wojskowych. O zwołaniu tych Komisji powiadamia się Najwyższą Izbę Kontroli, która uprawniona jest do obecności przez swych delegatów przy czynnościach Komisyj.

(3) Sposób ustalania cen i warunków sprzedaży nieruchomości określają obowiązujące przepisy, wydane przez Ministra Spraw Wojskowych.

§ 6. (1) Jeżeli w poszczególnym przypadku Minister Spraw Wojskowych nie zarządzi inaczej, sprzedaż nieruchomości przeprowadza Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie każdorazowego upoważnienia Ministra Spraw Wojskowych.

(2) Sprzedaż nieruchomości przeprowadzają organa wojskowe na podstawie obowiązujących przepisów, wydanych przez Ministra Spraw Wojskowych.

§ 7. (1) Sprzedaż nieruchomości może nastąpić w drodze przetargu lub z wolnej ręki, stosownie do decyzji, wydanej przez Ministra Spraw Wojskowych.

(2) Sprzedaż nie może nastąpić poniżej ceny szacunkowej.

(3) Jeżeli podczas przetargu lub w drodze sprzedaży z wolnej ręki nie można uzyskać ceny szacunkowej, dokonane będzie ustalenie nowej ceny szacunkowej przez Komisję Szacunkową przy odpowiednim zastosowaniu zasad § 5 rozporządzenia niniejszego.

Do art. 3.

§ 8. Plan użycia Funduszu Obrony Narodowej ustala Minister Spraw Wojskowych na podstawie dyrektyw, wydanych przez Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych.

§ 9. (1) Z Funduszu Obrony Narodowej można dokonywać wydatków wyłącznie na zwiększenie zasobów i inwestycje w zakresie obrony Państwa zgodnie z ustalonym planem użycia tego Funduszu.

(2) Fundusz Obrony Narodowej nie może być użyty na pokrycie wydatków, objętych budżetem wojska.

(3) Przedmioty, zakupione z Funduszu Obrony Narodowej, wejdą do ogólnego inwentarza majątku państwowego, pozostającego w zarządzie władz wojskowych.

Do art. 4.

§ 10. Funduszem Obrony Narodowej administruje Minister Spraw Wojskowych przy pomocy wyznaczonych przez siebie organów wojskowych.